

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De quarto Stellato S. Gulielmo Vercellensi, fundatore Monachorum montis Virginis. cap. LI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

De quarto Stellato Sancto Gulielmo Vercellensi, fundatore Monachorum Montis Virginis.

Cap. L I.

Quartus, qui inter stellatos Abbates, in habitu potius seculari, quam Monachali, & sine Monastica tonsura cernitur, duos diueriorum Ordinum fundatores, Humiliatorum scilicet, qui nunc extinti sunt, & Montis Virginis repreſentat, de quibus sigillatim a nobis dicendum eſt.

Regis Montis Virginis in Apulie partibus primum institutus circa annum Domini 1120, per Sanctū Gulielmū. Hic Vercellis ex pījs & nobilibus parentibus natus, pueritie annos in studio diuinarum lectionum consumpsit: deinde mortuis iam parentibus peregrinari cum instituīſet, in Hispaniam primum ad S. Iacobum delatus, in Galicia magnū probitatis & sanctitatis ſpecimen dedit: & ex ea peregrinatione redux, ut carnem spiritui feruire cogeret, Loricam ferream fabricari iuſſit, qua induitus, mirum in modum in utroque homine proſecit. Tactus deinde deſiderio terram Sanctam inuifendi, post multa in itinere perpetra- ta miracula, ab eo diuinitus reuocatur, & Religioni nouę fundande ſe præparare iubet. Sic iuſſus, ad Virgiliani Montis radices pedem fixit (hunc Virgilius, ut fertur, quondam inhabitarat, & ex ſuo nomen Monti dederat) & Monasterium Sacratissimę Marię Virginis conſtituit, unde poſtea quibusdam litteris immutatis Mons Virginis appellatus eſt, optimis que legibus atque institutis, informauit: Quae cum Monachis suis, quoſ scientia inflatar, diſſiciles nimium & aperę uiderentur, ab iisdem multa dura uſtinuit, quorum furori ce- dendum ratus, Alberto viro Sancto in ſui locum ſubſtituto, quin- quę tantum Monachis comitatus diſceſſit, & in Montem Lacenum primum, ubi multis diuinis uisionibüs recreatus eſt, Salernum exi- de commigrauit: & Ordinis ſui fundamenta, ſua ſanctitate pluri- bus in locis mirabiliter dilatauit. Tandem mortem ſibi propinquam ſentiens, ad Monasterium Sanctimonialium S. Salvatoris de Giulie- to accessit, ibique uigiliis & Orationibus uacans, quam deuotus peregrinus incepérat, & in ea ut intrepidus perſeuerarat miles,

F 2 San-

Sanctissimus Monachus, & Eremita uitam finit, anno Domini 1142, die septimo Ianuarii circa horam noctis medianam. Corporis reliqua hominibus relictæ in eodem Monasterio, quod nunc nominis eius uocabulum retinet, sepultæ sunt: Anima uero Angelorum socianda choris Cœlos penetravit. Monachorum primus habitus Candidus, Humiliatorum, uti a nonnullis intellexi, omnino persimilis: mutatus deinde forma, non colore similis cum Regula eiusdem Patris, in Regulam S.P.N.Benedicti, siveq; Religionis Casinensis habitum, sed aliquot post annos, transformata sunt.

Beatus Albertus Fratribus a S. Gulielmo discedente, Abbas datum, in omni sanctitate oves sibi concreditas, foto eiusdem Patris tempore, rexit Monachos sapientia sua inflatos, ad humilitatis semiram reduxit, Monasterium in meliorem statum reparauit, & in tantum caritatem omnibus fuit, ut Sancto Patre Gulielmo defuncto, ad eius uices gerendas unanimi omnium consensu electus sit. Quam ille provinciam humiliter recusavit, & ut illam susciperet nec minis, nec blandimentisullo modo adduci potuit, fugam minitans, si ad quod nolle cogeretur. Intelligebat enim uir Sanctus, Sepe superbiā & ambitionem in Prælaturis, & dignitatibus, latebat, & ideo abiectus esse in domo Dei desiderans, ut alius eligeretur effecit, & postquam uitam, eamque sanctissimam duxisset, moriens, in Cœmiterio Ecclesiæ suæ sepultus est.

Generales Abbates Ordinis Montis Virginis.

Cap. L I L.

ROBERTVS, vir Religiosus, & prudens, anno 1142. statim post mortem Sancti Gulielmi, primi Monachorum Montis Virginis institutoris, a Fratribus qui tunc aderant, in locum Alberti, qui eam dignitatem recusarat, primus Abbas Montis Virginis electus, inter alia priuilegia quæ ab Alessandro Papa III. sibi, & suis successoribus donari impetravit, illud præcipuum fuit, ut fratribus suis liceret, Regula S. Gulielmi relictæ, quæ nimis aspera, & dura uidebatur, Regulæ Diuini Patris Benedicti colla supponere, quod ab eo initio susceptum, nostra etiam grata retinetur. Et cum sancte, & iuste aliquot annos Congregationem gubernasset, feliciter obdormiuit in Domino.

Beatus